

KIRz 289/2013

RAPPORT

inzake de klacht van [de heer ...], (hierna: “verzoeker”)

tegen

de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning, (hierna: “de Minister”).

1. Inleiding

Verzoeker heeft de Ombudsman van Curaçao verzocht om een onderzoek in te stellen naar een gedraging die aan de Minister kan worden toegerekend. De Ombudsman heeft in dit verband op 28 november 2014 een Nota van Voorlopige Bevindingen opgesteld en aan partijen doen toekomen. Thans heeft de Ombudsman ingevolge artikel 25 van de Landsverordening Ombudsman het rapport in de onderhavige zaak opgemaakt.

2. Bevindingen

Partijen hebben **vier** weken de tijd gekregen om op de in de Nota vermelde bevindingen te reageren. Op deze Nota heeft de verzoeker op 12 december 2014 gereageerd. Van de zijde van de Minister heeft de Ombudsman geen reactie gehad. Zoals reeds bij de aanbieding van de Nota aangegeven, concludeert de Ombudsman hieruit dat partijen met de bevindingen hebben ingestemd. De Nota van Voorlopige Bevindingen maakt deel uit van dit rapport.

3. De relevante juridische aspecten

Op het verzoek ter verkrijging van een taxivergunning is de Eilandsverordening personenvervoer (A.B. 1969 no. 23) zoals gewijzigd en het Eilandsbesluit personenvervoer (A.B. 1969 no. 51) van toepassing. Op grond van artikel 7 van de verordening voornoemd wordt voorrang gegeven aan de hulpbestuurder die het langst op de wachtlijst heeft gestaan en ook het langst, daadwerkelijk als hulpbestuurder optreedt.

4. De Beoordeling

Het onderhavige onderzoek van de Ombudsman heeft betrekking op het uitblijven van een reactie op de brief d.d. 9 januari 2013 van verzoeker, waarin tevens wordt verwezen naar de brieven d.d. 17 juli 2012 en 6 september 2012.

Op grond van artikelen 3 jo 7 van de Eilandsverordening personenvervoer (A.B. 1969 no. 23) werd de aanvraag van verzoeker d.d. 6 februari 2007 in behandeling genomen en is verzoeker op de wachtlijst geplaatst. Van de secretaris van de betrokken commissie ex artikel 12 b onder 2 kreeg verzoeker een bestuurderskaart ten bewijze van zijn inschrijving in het register van

hulpbestuurders. Conform artikel 6 van de Eilandsverordening kunnen hoogstens 200 taxivergunningen worden uitgegeven.

In april 2013 werd aan verzoeker een taxivergunning verleend. Een afschrift van de Ministeriele Beschikking maakt deel uit van dit rapport. Verzoeker is echter van oordeel dat hij veel eerder in aanmerking had moeten komen voor het zelfstandig exploiteren van een taxivergunning. Volgens verzoeker werd zijn nummer op de wachtlijst telkens overgeslagen. Begin 2013 stond verzoeker nog steeds op de wachtlijst geregistreerd onder nummer 4/2007 en als enige hulpbestuurder over 2007. Verzoeker vindt dat hij door de trage besluitvorming van de minister schade heeft geleden.

In het kader van het onderzoek van de Ombudsman heeft de minister bij schrijven van 31 maart 2014, kort samengevat, aangegeven dat door een personeelstekort bij zijn ministerie de aanvraag van verzoeker niet eerder kon worden afgehandeld. Mede gelet op het bovenstaande concludeert de Ombudsman dat de besluitvorming in de onderhavige zaak inderdaad traag is verlopen.

Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat de overheid zo snel en slagvaardig als mogelijk handelt. Dit impliceert dat een overheidsinstantie zich houdt aan wettelijke termijnen en als de besluitvorming langer duurt, zal zij de burger over die vertraging tijdig uit eigen beweging moeten informeren. Conform vaste rechtspraak kan een trage besluitvorming onrechtmatig zijn. Dit is wel onder andere afhankelijk van de duur van de termijnoverschrijding, de oorzaak daarvan en de mate waarin voor de overheid duidelijk moest zijn dat de vertraging schade zou opleveren.

5. Conclusie

Vast staat dat de brief van 9 januari 2013 van verzoeker niet is beantwoord. Tijdens de hoorzitting d.d. 23 juli 2014 is dit punt benadrukt.

Het staat derhalve vast dat de onderzochte gedraging onbehoorlijk is geweest. Immers, de overheid is in beginsel verplicht om brieven/verzoeken die aan haar worden gericht te beantwoorden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Voor de volledigheid en wellicht ten overvloede merkt de ombudsman hierbij op dat de minister, bij de beantwoording van de brief van 9 januari 2013, zich uitdrukkelijk zal moeten uitlaten over de schadeplichtigheid die volgens verzoeker vermoedelijk zou bestaan.

6. Aanbeveling

In de onderhavige zaak geeft de Ombudsman de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning in overweging om zo spoedig mogelijk een beslissing te nemen op de brief van 9 januari 2013 van verzoeker. De Ombudsman merkt hierbij op dat gezien het lange tijdsverloop in deze zaak, niet kan worden ingezien waarom een beslissing als zodanig langer dan zes (6) weken op zich zal moeten laten wachten.

Willemstad, 22 april 2015

De Ombudsman van Curaçao,
Mw. mr. Alba M.T. Martijn
